

53955

וב' חמשה עשר ופשתים, ודחב (ויקרא י') והנגד כי יהיה בו  
 ומה נגד למר וא' נגד פשתים: אין הכהנים לזבחים  
 ש' במקדש אלא צמר ופשתים. ונצבדי כהנים כחז' ש'  
 אף פשתן שמואל בד' כדל' כומר קנה יחיד מכל גרעין ואין שני  
 שנים שמואל אף ונצבדי כהנים

והרבנן ותולעת שני. והכנסת נמר  
בדם חליון. והרבנן נמר לבוש  
אדום ששמו הרבנן והוא נלח"ל (א"ה)  
ותולעת שני. הוא נמר לבוש בלב  
שקרון (ב) כרמון: ששפרן.  
: מורד. לערב עמחן פשתן לפי  
לחנים נחבטן ברוח של גמלים:  
שהן יקבוצים. שנתערבו והרבו  
ביום מורד להביא נמר ולערב  
בן השודדים והבן. מינים  
ו ו והבן גזל כרמי הים  
ו הכזית והזב והוא רך צוהר  
לנמר: אבל אחרים. דאחי  
ר. (ב) קאסיין. לחאטסי

נקט בזה הכי חזקת דלילי בבדיד כ"ל  
 איכא גמי משיל אפוד וסמן . [ומ"ש  
 הר"ב בענין חולצת בני עין מ"ש בריש  
 פרקי י"ד דגמט' בס'] : [אם חזק מן  
 הגמולס מוסר . פירש הר"ב שהלמד  
 נהנהל בריב . דלפניו בס"ק דחוקין דף  
 י"א מחזיר רבים להטות דלל האסורים  
 בטמס כדבוא דליל' קמן . ובמדי דבב  
 ביבס . מין במוס חפילו מדרבן חין  
 גרין ויגר . דרבן במבס דרס פרק  
 י' דליל' . ובזה סמך חולצן במין  
 במוס . וחפילו חיל לחד סס לוי .  
 כדחיתס בפרק בתרא דע"נ :  
 § דשיריים וסגל . כתב הר"ב  
 חלק כמו הפסוק וסני י' ט יבוס וסא

ד"ר. בבית המקדש גדלי ואל בית המקדש ונילוטלי במקדש וכל  
גדלי. זה בזה גדלי זה עם זה וכן נסמך. למה צה נחנני  
של סחצה. הפשתן הקנטוס גדלי ואל הפשתן והקנבס ונילוטלי  
הקנבוס הפשתן.

על תפיסת פס. ופירוש דרמנ"ס וידה

## שפי

פ"ו ודעי' מהדיוקיס. וחסן ואפוד ומעיל דכסן גדול של כלאים של מ"פ  
שירי'ים והבל'ך וכו' צמ' ר"פ כמה מל'קסן מ'יחי' ברי' דתנ'ק

תוספות רע"ק  
ש' משנה א (אות לד)  
(דבריו)

1999

רבונו הגאון זצ"ל וז"ל. ומה שהקדים  
ל'מ'ס' דלח' מנעני וז"ל: מנ'ס' שנתערב  
דהרי לא משכח' וכן כיבד בכו"ה. כ"ה  
בה בשאר חתיכות. וזכר' ל' ח' פלגים.  
וית' האיסור מזה התערבות. משא"ל כנ"ה  
שקבעו רבנו בסס מר' שמואל חתם  
עוהר רב' בסתן. מ"ה מזה שפירסם  
יום דף נ"ז דלא כנ"ל. דמז'ס חקנס מיד.  
ש' מוט. וז"ל ק"ל מ"ד ס' ז"ס ס"ו הלז  
ומ"ס מזה שפירסם ע' ל' ענ"ל ונכח'ל  
אסתר' דל"ה. כהנ' דר"ה. דמ"ס פה  
מרות כמות. וחזר' דפת כ"ה ס' ח' דף  
י'סר' דממשות מעורב ט: (ו) ותמורה  
דקכ"ה

גדליהו שמואל נמר לבד. ויש פסקין לבד. ויש סמיקין יחד :  
 בן דבאלא ערבין אפי' כל הצנע מלמך גמלים ודחוס למך  
 עס פסקין מלך ח' (האמר לטובש : ה) לערבין בפסקין. התבטל  
 ע בריבם. דריב' ביש' היב' לריב' חשש שכשיבטלם יתן טעם  
 ט. אפי' מלך' בני ברב' אפי' האב' ללא שיק' ביטול וטעם.  
 יבד. מיה' למך בפסקין. ומתעורבין עושה האיסור. לא מבטלי  
 ריש'. ולא דמי לבו'ה המבטלי ולי'. ודחת ע"י טעם לבד נאמר  
 א ליכא טעם מחל'כ' כנאים ממשתן נאמר ולא שיק' בפסקין נאמר  
 ב הבר' אא"י וזק"ל (§§) ויכ' חס' פ"א דרס' ע"ד רס' ויכ'  
 דה המד' : ו) האק' פולחם בל"א : ו) חולין בתר דבא (§) :  
 ודחת לעשות : פ) מנ' שדחת למר : ו) עס מנ' : יא) היט'  
 ז נמר ויכל' עס פסקין. וא' חפשי דנ' צריים עס כל' נמי  
 חל צריים עס פסקין. כל' עס נמר. הי' ליבא למחש' מדי'.

מצנה ראשונה

[illegible][illegible]